

PRAGMATIC POTENTIAL OF SYMBOLIC COMMERCIAL NOMINATIONS XIX – XXI CENTURY

In the article the analysis of symbolic commercial names XIX – XXI centuries in terms of their pragmatic potential. The paper presents the most versatile for study periods thematic groups symbolic nomination, as well as the unique characteristic of each historical period.

Keywords: *commercial nomination, symbolic names, pragmatic potential, naming.*

УДК 811.411.21

Сівков І.В., к. філол. н., доц.
Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка, м. Київ

КОНЦЕПТ “РЕСПУБЛІКАНІЗМ” ТА ЙОГО ВЕРБАЛІЗАЦІЯ У ТЕКСТАХ КОНСТИТУЦІЙ АРАБСЬКИХ КРАЇН

Метою даної статті є аналіз семантичної структури, а також лінгвопрагматичної реалізації мовних одиниць, що є виразниками концепту “республіканізм” в арабському конституційно-правовому дискурсі. Як матеріал дослідження залучається масив конституційних текстів таких країн арабського світу з республіканською формою державного правління, як Алжирська Народна Демократична Республіка та Ліванська Республіка.

Ключові слова: *мовна одиниця, лексема, термін, термінологія, семантика, семантичне поле, концепт, форма державного правління, конституція, республіка, республіканізм, президентська республіка, парламентська республіка.*

Мета даної статті – провести комплексне дослідження масиву лексичних одиниць, що виражають концепт *республіканізм*, шляхом порівняльного аналізу конституційних текстів таких арабських держав, як Алжирська Народна Демократична Республіка та Ліванська Республіка.

Питання, пов’язані з ідентифікацією та лексико-семантичною класифікацією терміномасиву, що позначає особливості функціонування такої форми державного правління як *республіка* в арабських державах, не були висвітлені в арабських лінгвоправничих студіях. Не було проведено лінгвопрагматичний аналіз їхнього вживання в арабських конституційних текстах.

Форма державного правління такої країни, як Алжирська Народна-Демократична Республіка (далі – АНДР), визначається як президентська республіка за нормами та положеннями конституції 1989 р. у редакції 1996, 2002, 2008 та 2016 р. За положеннями конституції Ліванської Республіки 1926 р. в останній редакції 1990 р. форма правління в державі визначається як конфесійна парламентська республіка.

У дослідженнях з теорії та історії держави і права країн світу поняття *республіка* отримує наступні визначення: 1. Це така форма правління, при якій вищі органи держави (президент, парламент, уряд) є виборними та змінними, де найменує лише парламент в усіх без винятку республіках обирається безпосередньо населенням [1, с. 117]; 2. Це форма правління, при якій верховна влада в державі періодично обирається, і тому є строковою, і особи, що виконують покладені на них повноваження щодо виконання державної влади, несуть відповідальність за свої дії [2, с. 42].

У даній статті проводиться порівняльний аналіз таких основних різновидів республіканської форми правління, як *президентська республіка* та *парламентська республіка* через призму дослідження текстів конституцій АНДР та Ліванської Республіки.

За [2, с. 121] *президентська республіка* характеризується такими ознаками: 1. Голова держави (президент) обирається безпосередньо населенням шляхом прямих або непрямих виборів; 2. Президент наділений широкими повноваженнями. Він одночасно є головою держави, виконавчої влади та головнокомандуючим збройними силами; 3. У президентській республіці уряд формується позапарламентським шляхом. Члени уряду призначаються на посади та звільняються з посад президентом. У [2, с. 103-104] зазначаються наступні риси *президентської республіки*: 1. Голова держави (президент) – голова уряду; 2. Президент обирається позапарламентським шляхом; 3. Уряд несе відповідальність перед президентом, а не парламентом; 4. Президенту забороняється розпускати парламент.

За [2, с. 122-123] ознаками *парламентської республіки* є: 1. Парламент, поряд із законодавчою діяльністю та вогутванням бюджету, має установчі функції (головна функція – формування уряду на парламентській основі) та право контролю над діяльністю уряду; 2. Голова держави – президент посідає в системі державних органів доволі скромне місце. Його повноваження фактично зводяться, в основному, до представницьких функцій; 3. Уся виконавча влада знаходиться в руках уряду. За [2, с. 102-103] властивостями *парламентської республіки* є: 1. Чільна роль у здійсненні державної влади належить парламенту; 2. Уряд формується парламентом та несе перед ним відповідальність; 3. Голова держави обирається парламентом чи спеціально створеною парламентською колегією; 4. Голова парламентської республіки представляє державу на світовій арені, оприлюднює закони, видає декрети, має право розпустити парламент, призначає голову уряду та очолює збройні сили країни.

Далі будуть детально розглядатися шляхи реалізації республіканізму як форми державного правління у згаданих арабських країнах, а також ті мовні одиниці, за допомогою яких даний концепт реалізується в текстах конституцій зазначених держав.

Згідно з конституцією АНДР, країну було оголошено народною демократичною республікою (*Al-Ġazā'ir ġumhūriya dīmuqrāṭiyya ša'biyya* [Dustūr al-ġumhūriyya al-ġazā'iriyya ad-dīmuqrāṭiyya aš-ša'biyya, 1]), у якій джерелом усієї влади оголошується народ, якому належить державний суверенітет (*Aš-ša'b mašdar kull sulṭa. As-siyāda al-waṭaniyya milk li-ša'b waḥdahu* [Dustūr al-ġumhūriyya al-ġazā'iriyya ad-dīmuqrāṭiyya aš-ša'biyya, 7]). Установча влада належить народу, який реалізує свій суверенітет за допомогою створених ним конституційних органів, а також його виборних представників та референдуму (*As-sulṭa at-ta'šišiyya milk li-ša'b. Yumāris aš-ša'b siyādatahu*

bi-wāsiṭat al-mu'assasāt ad-dustūriyya allatī yaḥtāruhā. Yumāris aš-ša 'b hāḍihi as-siyāda ayḍ^m 'an ṭariq al-istiftā' wa-bi-wāsiṭat mumattilīhi al-muntaḥabīn [Dustūr al-ḡumhūriyya al-ḡazā'iriyya ad-dīmuqrāṭiyya aš-ša 'biyya, 8]. Зазначається, що держава набирає легітимності та основи для свого існування з волі народу (*Tastamidd ad-dawla mašrū'iyatahā wa sabab wuḡūdhīhā min irādat aš-ša 'b* [3, 12]). Держава заснована на організаційних принципах демократії, розподілі влади та соціальній справедливості (*Taqūm ad-dawla 'alā mabādi' at-tanzīm ad-dīmuqrāṭiyy wa-l-ḡaṣl bayn as-suluqāt wa-l-'adāla al-iḡtimā'iyā* [3, 15]).

За нормами конституції, президент республіки, голова держави, втілює єдність нації. Він є гарантом конституції, представником держави в країні та за її межами. Він безпосередньо звертається до нації (*Yuḡassid ra 'īs al-ḡumhūriyya ra 'īs ad-dawla waḥdat al-umma. Wa-huwa ḥāmī ad-dustūr. Wa-yuḡassid ad-dawla dāḥil al-bilād wa-ḥāriḡahā. La-hu an yuḥāṭib al-umma mubāšarat^m* [3, 84]).

Президент республіки обирається загальним, прямим та таємним голосуванням (*Yuntaḥab ra 'īs al-ḡumhūriyya 'an ṭariq al-iqtirā' al-'āmm al-mubāšir wa-s-sirriyy* [3, 86]).

Серед широких повноважень, якими наділений президент АНДР у відповідності до положень конституції, згадаємо, зокрема, такі: 1. Є головнокомандуючим Збройними Силами республіки (*al-qā'id al-a'lā li-l-quwwāt al-musallaha li-l-ḡumhūriyya*); 2. Несе відповідальність за національну оборону (*yatawallā mas'ūliyyat ad-difā' al-waṭaniyy*); 3. Визначає та проводить зовнішню політику країни (*yuqarrir as-siyāsa al-ḥāriḡiyya li-l-umma wa-yuwaḡḡihuhā*); 4. Головує в Раді міністрів (*yar'as maḡlis al-wuzarā'*); 5. Призначає прем'єр-міністра після проведення консультацій з парламентомською більшістю, та припиняє його повноваження (*yu'ayyin al-wazir al-awwal ba'da istišārat al-aḡlabiyya al-barlamāniyya wa-yunhī mahāmmahu*); 6. Президент призначає членів уряду після проведення консультацій з прем'єр-міністром (*yu'ayyin ra 'īs al-ḡumhūriyya a 'dā' al-ḥukūma ba'da istišārat al-wazir al-awwal*) [3, 93]; 7. Підписує президентські укази (*yuwaqqi' al-marāsīm ar-ri'āsiyya*) [3, 91].

У конституції АНДР зазначається, що до повноважень прем'єр-міністра входить координація роботи Уряду (*yunassiḡ al-wazir al-awwal 'amal al-ḥukūma*) [*Dustūr al-ḡumhūriyya al-ḡazā'iriyya ad-dīmuqrāṭiyya aš-ša 'biyya*, 93].

Також прем'єр-міністр наділений наступними повноваженнями: 1. Перерозподіляє функції між членами уряду за дотримання положень конституції [*yuwazzi' aš-salāḥiyyāt bayna a 'dā' al-ḥukūma ma' iḥtirām al-aḥkām ad-dustūriyya*]; 2. Слідкує за дотриманням законів та регламентів [*yashar 'alā tanfiḍ al-qawānīn wa-t-tanzīmāt*]; 3. Очолює засідання Уряду [*yar'as iḡtimā'āt al-ḥukūma*]; 4. Підписує виконавчі декрети (*yuwaqqi' al-marāsīm at-tanfiḍiyya*) [*Dustūr al-ḡumhūriyya al-ḡazā'iriyya ad-dīmuqrāṭiyya aš-ša 'biyya*, 99].

За положеннями конституції країни, законодавча влада здійснюється парламентом, що складається з двох палат – Національної народної асамблеї та Ради нації (*yumāris as-sulṭa at-tašrī'iyā barlamān yatakawwan min ḡurfatayn wa-humā al-maḡlis aš-ša 'biyy al-waṭaniyy wa-maḡlis al-umma*) [3, 112], до повноважень якого входять самостійна розробка та прийняття законів (*Wa la-hu as-siyāda fi i'dād al-qānūn wa-t-tašwīt 'alayhi*) [3, 112] та контроль над діяльністю Уряду на основі положень статей 94, 98, 151 та

152 Конституції (*yurāqib al-barlamān ‘amal al-ḥukūma wifq^{an} li-š-šurūṭ al-muḥaddada fī al-mawādd 94 wa-98 wa-151 wa-152 min ad-dustūr*) [3, 113].

У відповідності до норм конституції Ліванської Республіки держава оголошується демократичною парламентською республікою (*Lubnān ġumhūrīyya dīmuqrāṭīyya barlamāniyya*) [*Muqaddamat ad-dustūr al-lubnāniyyu, “ġīm”*], у якій народ є джерелом влади та наділений суверенітетом, що здійснюється через конституційні інститути (*Aš-ša‘b mašdar as-suluṭāt wa-šāḥib as-siyāda yumārisuhā ‘abra al-mu‘assasāt ad-dustūriyya*) [*Muqaddamat ad-dustūr al-lubnāniyyu, “dāl”*].

За положеннями конституції, державний лад Лівану заснований на принципах розподілу влад, їхній рівновазі та співробітництві (*An-nizām qā‘im ‘alā mabda‘ al-faṣl bayna as-suluṭāt wa-tawāzunihā wa-ta‘āwunihā*) [*Muqaddamat ad-dustūr al-lubnāniyyu, “hā”*].

У конституції Лівану декларується, що основним національним завданням є скасування конфесійної політичної системи, для реалізації якого потрібне втілення в життя поетапного плану (*Iḡā‘ aṭ-tā‘ifiyya as-siyāsiyya hadaf waṭaniyy asāsiyy yaqtaḏī al-‘amal ‘alā taḥqīqihi wifqa ḥuṭta marḥaliyya*) [*Muqaddamat ad-dustūr al-lubnāniyyu, “hā”*].

Законодавча влада здійснюється лише одним органом – Палатою депутатів (*Yatawallā as-sulṭa al-muštari‘a hay‘a wāḥida hiya maḡlis an-nuwwāb*) [4, 16].

Законодавча ініціатива належить Палаті депутатів та Раді міністрів (*Li-maḡlis an-nuwwāb wa maḡlis al-wuzarā‘ ḥaqq iqtirāḥ al-qawānīn*) [4, 18].

До прийняття Палатою депутатів закону про вибори без конфесійного розмежування парламентські місяця будуть розподілятися за наступними нормами: 1. Рівність між мусульманами та християнами; 2. Пропорційне представництво кожної з цих релігійних общин (*Wa-ilā an yaḏa‘ maḡlis an-nuwwāb qānūn al-intihāb ḥāriḡa al-qayḏ aṭ-tā‘ifiyy tuwazza‘ al-maqā‘ id an-niyābiyya wifq^{an} li-l-qawā‘id al-ātiya: 1. Bi-t-tasāwī bayna al-masīḥiyyīn wa-l-muslimīn. 2. Nisbiyy^{an} bayna ṭawā‘if kull min al-fi‘atayn*) [4, 24].

Президент республіки є головою держави та символом єдності країни. Він піклується про повагу конституції та збереження незалежності Лівану, його єдності та цілісності його території. Президент є Верховним головнокомандувачем збройними силами, які підпорядковуються Раді міністрів (*Ra‘īs al-ġumhūrīyya huwa ra‘īs ad-dawla wa-ramz wahdat al-waṭan. Yashar ‘alā iḥtirām ad-dustūr wa-l-muḥāfaza ‘alā istiqlāl lubnān wa-waḥdatihi wa-salāmat arāḏīhi. Wa-huwa al-qā‘id al-a‘lā li-l-quwwāt al-musallaḥa allatī taḥḏa‘ li-sulṭat maḡlis al-wuzarā‘*) [4, 49].

Президент республіки обирається у першому турі Палатою депутатів більшістю в дві третини голосів шляхом таємного голосування. У другому турі голосування достатньо набрати лише абсолютну більшість голосів (*Yuntaḥab ra‘īs al-ġumhūrīyya bi-l-iqtirā‘ as-sirriyy bi-ġālibiyyat aṭ-ṭūṭayn min maḡlis an-nuwwāb fī ad-dawra al-ūlā wa-yaktafī bi-l-ġālibiyya al-muṭlaqa fī dawrāt al-iqtirā‘ allatī talī*) [4, 49].

Президент Лівану наділений наступними конституційними повноваженнями: 1. На свій власний розсуд може головувати в Раді міністрів, не беручи участі у голосуванні (*yatara‘as ra‘īs al-ġumhūrīyya maḡlis al-wuzarā‘ indamā yašā‘ dūna an yušārik fī at-taṣwīt*); 2. Призначає голову Уряду після консультацій з Головою Палати депутатів

та на основі обов'язкових парламентських консультацій (*Yusammī ra'īs al-ḡumhūrīyya ra'īs al-ḥukūma al-mukallaf bi-t-tašāwur ma' ra'īs maḡlis an-nuwwāb istinād^{an} ilā istišārāt niyābiyya mulzima*); 3. Одноосібно підписує декрет про призначення Голови Ради міністрів (*Yuṣdir marsūm tasmīyat ra'īs maḡlis al-wuzarā' munfarid^{an}*); 4. Підписує декрет за погодженням з Головою Ради міністрів про формування уряду (*Yuṣdir bi-l-ittifāq ma' ra'īs maḡlis al-wuzarā' marsūm taškīl al-ḥukūma*); 5. Видає декрет про відставку уряду чи звільнення з посади (*Yuṣdir munfarid^{an} al-marāsīm bi-qubūl istiḡālat al-ḥukūma aw i'tibārihā mustaqīla*); 6. Передає до Палати депутатів законопроекти, представлені йому Радою міністрів (*Yuhīl mašārī' al-qawānīn allatī turfa' ilayhi min maḡlis al-wuzarā' ilā maḡlis an-nuwwāb*) [4, 53].

Голова Ради міністрів є головою уряду. Він представляє уряд та виступає від його імені, а також відповідає за здійснення загальної політики, що проводиться Радою міністрів (*Ra'īs maḡlis al-wuzarā' huwa ra'īs al-ḥukūma yumaḡtiluhā wa-yatakallam bi-smihā wa-yu'tabar mas'ūl^{an} 'an tanfiḍ as-siyāsa al-'amma allatī yaḍa'uḥā maḡlis al-wuzarā'*). Він, зокрема: 1. Очолює Раду міністрів (*Yar'as maḡlis al-wuzarā'*); 2. Проводить парламентські консультації перед формуванням Уряду та підписує разом із Президентом республіки декрет про його формування (*Yuḡrī al-istišārāt al-niyābiyya li-taškīl al-ḥukūma wa-yuwaqqi' ma' ra'īs al-ḡumhūrīyya marsūm taškīliḥā*); 3. Представляє загальну політику Уряду в Палаті депутатів (*Yaṭraḥ siyāsāt al-ḥukūma al-'amma amāma maḡlis an-nuwwāb*); 4. Підписує разом із Президентом республіки усі декрети за винятком декрету про призначення Голови уряду, а також декрету щодо відставки Уряду чи того, що розглядається як відставка (*Yuwaqqi' ma' ra'īs al-ḡumhūrīyya ḡamī' al-marāsīm ma' adā marsūm tasmīyatihī ra'īs^{an} li-l-ḥukūma wa-marsūm qubūl istiḡālat al-ḥukūma aw i'tibārihā mustaqīla*); 5. Здійснює координацію діяльності міністрів (*yunas-siq bayna al-wuzarā'*) [4, 64].

Виконавча влада належить Раді міністрів (*Tunāṭ as-sulṭa al-iḡrā'iyya mi-maḡlis al-wuzarā'*) [4, 17]. Ліванські збройні сили підпорядковані Раді міністрів (*tahḍa' la-hā al-quwwāt al-musallaḥa*) [4, 65].

Рада міністрів наділена такими повноваженнями: 1. Формулювання загальної політики держави в усіх галузях, розробка законопроектів та регламентних декретів та прийняття необхідних рішень для їх реалізації (*waḍ' as-siyāsa al-'amma al-dawla fi ḡamī' al-maḡālāt wa-waḍ' mašārī' al-qawānīn wa-l-marāsīm al-tanzīmiyya wa-ittihād al-qarārāt al-lāzima li-taṭbiḡihā*); 2. Нагляд за виконанням законів та регламентів та контроль над діяльністю усіх державних органів без винятку (*as-sahr 'alā tanfiḍ al-qawānīn wa-l-anẓima wa-l-iṣrāf' alā a'māl kull aḡhizat ad-dawla min idārāt wa-mu'assasāt madaniyya wa-'askariyya wa-amniyya bi-lā istiḡnā'*) [4, 65].

За положеннями ліванської конституції законодавча ініціатива належить Палаті депутатів та Раді міністрів. Жоден закон не може бути промульговано, якщо його не було схвалено Палатою депутатів (*li-maḡlis an-nuwwāb wa-maḡlis al-wuzarā' ḥaqq iqtirāḥ al-qawānīn wa-lā yunšar qānūn mā lam yuqirrahu maḡlis an-nuwwāb*) [4, 18].

Аналіз обсягу конституційних повноважень голів держав-президентів АНДР та Лівану свідчить про те, що президент АНДР наділений найширшими повноваженнями як голова виконавчої влади у рамках президентської системи правління. Натомість

президент Лівану як голова республіки з парламентською формою правління є, швидше, “почесним” головою держави. Реальним головою виконавчої влади є прем’єр-міністр та очолюваний ним уряд.

Дослідження лексичної реалізації концепту “республіканізм” дозволяє нам в його межах виокремити такі лексико-семантичні групи, як: 1. “воля народу” (*irādāt aš-ša’b*); 2. “суверенітет народу” (*as-siyāda ... milk li-ša’b*); 3. “розподіл влад” (*al-faṣl bayna as-suluṭāt*); 4. “виборність (органу влади)” (*yuntaḥab ...*).

Як відомо, форма правління в Ліванській республіці загалом визначається як конфесійна, що підтверджується вживанням у конституційному тексті цієї країни таких мовних одиниць, як *tā’ifa* “релігійна община”, *al-qayd at-tā’ifiyya* “конфесійне розмежування”.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституционное право зарубежных стран: Учебник для вузов / Под общ. ред. М.В. Баглая, Ю.И. Лейбо и Л.М. Энтина. – М. : Норма, 2004. – 832 с.
2. Серегин А.В. Форма государственного правления (вопросы истории): Дис. ... доктора. юрид. наук: 12.00.01 / Серегин Андрей Викторович. – Ростов-на-Дону, 2014. – 379 с.
3. *Dustūr al-ġumhūriyya al-ġazā’iriyya ad-dīmiqrāṭiyya aš-ša’biyya*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу від 11.04.2017: <http://www.joradp.dz/TRV/Acons.pdf> (дата звернення:). 4. *Ad-dustūr al-lubnāniyya*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу від 11.04.2017: <http://www.presidency.gov.lb/Arabic/LebaneseSystem/Documents/%D8%A7%D9%84%D8%AF%D8%B3%D8%AA%D9%88%D8%B1%20%D8%A7%D9%84%D9%84%D8%A8%D9%86%D8%A7%D9%86%D9%8A.pdf>.

Стаття надійшла до редакції 5 квітня 2017 р.

*Сивков И.В., к. филол. н., доц.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко, Киев*

КОНЦЕПТ “РЕСПУБЛИКАНИЗМ” И ЕГО ВЕРБАЛИЗАЦИЯ В ТЕКСТАХ КОНСТИТУЦИЙ АРАБСКИХ СТРАН

Целью данной статьи является анализ семантической структуры, а также лингвопрагматической реализации языковых единиц, которые выражают концепт “республиканизм” в арабском конституционно-правовом дискурсе. В качестве материала исследования привлекается массив конституционных текстов таких стран арабского мира с республиканской формой государственного правления, как Алжирская Народная Демократическая Республика и Ливанская Республика.

Ключевые слова: языковая единица, лексема, термин, терминология, семантика, семантическое поле, концепт, форма государственного правления, конституция, республика, республиканизм, президентская республика, парламентская республика.

THE CONCEPT “REPUBLICANISM” AND ITS VERBALIZATION IN THE TEXTS OF CONSTITUTIONS OF ARABIC COUNTRIES

The present paper aims to analyze the semantic structure and linguo-pragmatic realization of linguistic units expressing the concept of republicanism in Arab constitutional-legal discourse. The corpus of constitutional texts of such republican Arab countries as Algerian People Democratic Republic and Lebanese republic is used as material of the paper.

Keywords: *language unit, lexeme, term, terminology, semantics, semantic field, concept, form of state government, constitution, republic, republicanism, presidential republic, parliamentary republic.*

УДК 811.111:81'42

Смашиюк О.І., к. філол. н., асист.
Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка, м. Київ

СЛЕНГ У КОМУНІКАТИВНІЙ СИТУАЦІЇ “ЛАЙКА” В ЕМОЦІЙНОМУ СПОНТАННОМУ МОВЛЕННІ (НА МАТЕРІАЛІ БРИТАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО КОРПУСУ)

У статті на матеріалі Британського національного корпусу розглянуто підходи до вивчення та походження сленгу та проаналізовано вживання його в емоційному мовленні, а саме у комунікативній ситуації “лайка”. Наведено частотність вживання лайливої лексики та сленгізмів.

Ключові слова: *Британський національний корпус, комунікація, спонтанне мовлення, емоційне мовлення, сленг, лайка.*

Вивчення сленгу є досить складною проблемою в межах аналізу та трактування тексту та дискурсу. Дослідники уже тривалий час досліджують питання сленгу та соціальних діалектів, зокрема І.Р. Гальперін [5], В. Лабов [24], М.М. Маковський [9], Е. Партрідж [26], Г.А. Судзіловський [12], В.А. Хом'яков [13]. Нестандартна лексика та її особливості вивчаються на матеріалі американського та британського варіантів англійської мови (В.В. Балабін [2], Ю.К. Волошин [4], Ю.А. Зацний [7]). Питання сленгу розглядаються також на матеріалі інших мов (Е.М. Береговська [3], Л.О. Кудрявцева, І.Г. Приходько [8], В.А. Хом'яков [13]).

Сленг розглядається як усвідомлюване, навмисне вживання людиною елементів загальнолітературного словника в розмовному мовленні в суто стилістичних цілях: для створення ефекту новизни, незвичайності, відмінності від визнаних зразків, для передачі певного настрою мовця, для додавання висловлюванню конкретності, жвавості, виразності, точності, образності, а також з метою уникання штампів, кліше,